

[Ingerlise Koefoed]

var måske lige begyndt at kunne leve af deres forfatterskab nu. Det vil de ikke kunne, når man trækker så mange penge fra deres biblioteksafgift. Vi efterlyser altså en anden graduering.

Vi spørger også, om det ikke var på tide, sådan som Forfatterforeningen har foreslået det, at man nu forlod det hidtidige kunststøtte- eller vederlagsprincip og gik over til et ophavsretligt princip ved beregningen af penge fra bibliotekerne.

Men mens man nu overvejer dette – og det håber og tror jeg på at man vil overveje – synes jeg, man skal vedtage en biblioteksafgiftslov, som tager udgangspunkt i det, vi har fået forelagt, med nogle væsentlige ændringer, nemlig med en anden graduering, med nogle flere penge til oversætterne, nogle flere penge til andet end forfattere, altså til andre ophavsmænd, nogle flere penge til forfatterkollektiver, nogle penge til bøger på amtscentralerne. Endelig skulle man i loven indbygge en revisionsparagraf og nedsætte et udvalg, der endevender mulighederne for at sikre danske ophavsmænd til alle mulige former for materiale i bibliotekerne ophavsretligt over for bibliotekerne.

Askjær Jørgensen (FP):

Vores ordfører i denne sag, hr. Poulsgaard, skulle desværre af sted til et andet møde, og derfor skal jeg her fremføre det, hr. Poulsgaard ville have sagt på fremskridtspartiets vegne.

Det med en biblioteksafgift, som der står i overskriften, lyder jo dejligt, for selvfølgelig skulle der være stor afgift på at gå hen på biblioteket og låne bøger, men jeg har læst lovforslaget så meget, at jeg ved, det ikke er det, det går ud på, men at det har noget med ophavsret at gøre.

Ude i min private virksomhed laver vi vandværker, men dér kunne vi ikke drømme om, at folk, når vi først har solgt vandværket og fået vores betaling for det, skulle sende os en afgift, hver gang de tillod sig at tage en slat vand af vandhanen. Det ville være ganske umoralsk, og lige så umoralsk er det naturligvis, hvis nogen skal blive ved med at have afgift af noget, de har skrevet i sin tid.

Tænk engang, hvis de malere, man havde til at male dagligstuen og sætte nogle kønne tapeter op, skulle være sikret til evig tid, for-

di man skulle sende dem en afgift, hver gang man kiggede på tapeterne. Det er helt forrykt.

Dette her bærer tydeligt præg af, at socialdemokratiet, SF og den slags partier vil komme de stærke i samfundet til hjælp ved at sørge for, at de kan nasse mere og mere på samfundet. De går altså ind for, at man som forfatter, når man én gang har skrevet en bog, skal være sikret for tid og evighed, uanset om man bestiller noget eller ej. Det er i bund og grund en usolidarisk tanke, for hvem er det, der betaler disse udskejelser? Det er de mennesker, der går og bestiller noget ude på Danmarks arbejdspladser; det er dem, der skal plyndres også via denne lovgivning.

Så reaktionære og højreorienterede er vi ikke i fremskridtspartiet, og derfor vender vi os kraftigt imod den vederstyggelighed, som disse afgifter er.

Der er mange ting rundt omkring i Danmark, som man kan sige er kreeret og skabt af mennesker; der er mange ting, der kan grænse op til, hvad der er kunst. Der er ingen grænser for, hvor vidt omkring man kan nå. Der er f. eks. mange skønne bygningsværker i byen København, og de mennesker, der har skabt disse skønne bygningsværker, skulle så også have en afgift, hver gang vi tillader os at kigge på dem. Hvis der skulle være en lille smule ræson i dette her, skulle man tage skridtet fuldt ud og f. eks. sige, at Brugsen, hvis den nu køber Irma og skulle komme for skade at bruge nogle reklameslogans, der ligner dem, som en reklamechef, der har arbejdet for Irma, har brugt, skulle betale afgift til efterkommerne af den pågældende reklamechef. Det ville selvfølgelig være helt forrykt. Men at postulere, at forfatterne er nogle særlig privilegerede mennesker, som det tilkommer at få betaling for deres arbejde i al evighed, er for os en så reaktionær tanke, at vi slet ikke kan forstå, at socialdemokraterne, SFerne og sådanne folk vil være den bekendt. Vi er ikke forbavsedede over det, men noterer kun, at sindelaget altså er sådan i disse partier, der kalder sig arbejderpartier.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er ikke så forfærdelig enig i de bemærkninger, hr. Askjær Jørgensen kom med. Det kan godt være, hr. Askjær Jørgensen